

Generalforsamling 2022.

Årsberetning for året 2021 I Bøvling Valgmenighed.

Efter to år i Coronaskygen, vender vi nu tilbage til virkeligheden; Anno 2022. Den indre usynlige bacille ser ud til at være på retur i verden, og så må vi så se i øjnene, at vi er vågnet op til en helt anden virkelighed, som vi ikke troede vi skulle opleve mere. Måske naivt tænkt. Men sådan er det, at der er krig i Europa og verden er igen forandret. Fjenden er ikke længere usynlig blandt os, men tydelig og dagsorden for verdensorden, samfundsforhold og beslutninger for fremtiden, for os og vores børn og børnebørn er igen og måske for altid ændret.

Den store verden har indflydelse på den lille verden.

Bøvling Valgmenighed tilhører den lille verden – et fællesskab og en menighed, der går tilbage til – ja også konflikter mht til trosholdninger mellem de missionske og de grundtvigske i slutningen af 1800- tallet.

I dag lever vi side om side med sognekirkens medlemmer og samarbejder der, hvor det giver mening, når vi nu betænker, at vi stadig skal holde fast i vores egne grundtvigske rødder.

Og som en engang sagde til mig...i virkeligheden er det sognekirken der mere og mere bevæger sig i vores retning og det er en bevægelse vi ser generelt i hele Folkekirken, at det grundtvigske både kirkesyn og menneskesyn har sejret...ja undskyld udtrykket, men det er sådan ”de ”siger: ”Det grundtvigske har sejret ad helvede til”.

Deri ligger så den fare, at det grundtvigske mærkat – det særlige ved os – udvandes og spørgsmålet opstår, hvem er vi, der kalder os grundtvigske, hvis det snart er sådan, at alle er grundtvigske. Bliver betegnelsen det grundtvigske så udvandet.

Det er naturligvis en udfordring for os i den lille verden i Bøvling og i det fællesskab vi er med i, i de midtvestjyske valgmenigheder.

Coronaen har også spillet en rolle i forhold til kirkens arbejde – ikke kun her hos os men generelt.

Har vi vænnet os af med at gå i kirke? Hvad skal der til for at genoplive kirkens fællesskab?

Jeg synes som præst det er et stort spørgsmål og det påhviler en stor opgave, som jeg tror mange præster kæmper med.

De yngre generationer er ikke uinteresserede i de store filosofiske spørgsmål, heller ikke de åndelige, men de søger ikke fællesskabet i kirken.

Det er den virkelighed vi står i og der er nok at tage fat i.

I de frie menigheder er vi samlet set ca 15.000 medlemmer

633 medlemmer i BV.

476 betalende voksne over 18. år

Børnekartotek : 157 ved dåb

Indmeldelser : 6 nye medlemmer

Ud: 13 medlemmer

Døbte i 2021 : 4 dåb

Viede: 1 vielse.

Begravede: 4 døde

År 2021 havde vi Generalforsamling i juni måned og min beretning går derfra.

I sommeren 2021 havde jeg mit første udendørs bryllup her i Valgmenighed regi.

Tidligere i DSUK har jeg haft mange udendørsvielser. Men her er det lidt mere traditionelt og der har ikke været sådanne ønsker før, selvom det er nu er helt tilladt. Det foregik på Oddehus i haven i solskin og var meget fint forberedt af brudeparret. For en vielse i det fri kræver så meget mere end i kirkerummet, hvor rammerne er faste og rummet i sig selv giver så meget til handlingen.

Mange tænker det er meget nemmere at have vielser uden for, men man må altid i DK udtænke en Plan B, hvad med musik, stole, alter, sangark mm.

Det kræver meget mere planlægning, når det skal foregå udenfor for at skabe det rum i naturen.

Jeg synes absolut det er bedst i kirken. Men det kan også blive fint ud i naturen.

Sensommer og efteråret 2021 blev anderledes end jeg havde drømt om.

Efteråret var for mit vedkommende præget af fravær.

Men ved fælles hjælp, andres hjælp finder man heldigvis ud af, at man ikke er uundværlig . Hjælpsomme kollegaer og en god og forstående bestyrelse og venlig overbærende menighed er jeg omgivet af. Og det skal I have tak for.

November Og December: Morten Thaysen, præst i Varde fortalte om fællesskabets betydning – et emne, der blev mere og mere aktuel i forhold til, at vi har måttet undvære fællesskabet i lang tid pga af Corona. Men nogle fællesskaber kan også blive for indspiste og så må man arbejde på at åbne fællesskaberne op og det gøres også helt konkret – tænker jeg – ved at lave arrangementer på andre måder, som så måske kunne tiltrække andre. Vores vandreture viser sig at tiltrække nogle som ellers ikke kommer til vores andre arrangementer.

Desværre måtte vi igen aflyse Skumringsgudstjenesten pga coronasmittefare og julegudstjenesten blev også mærket af coronaen. Dels antalsmæssig begrænsning og så fik jeg selv corona i julen. Meget uheldigt.

Men Joan og Sine klarede det fint. Så har vi prøvet det, og det er godt at vide, at verden og heller ikke julen går under bare fordi præsten ikke kan komme. Det er det, man kalder det myndige lægfolk. Tak for hjælpen. Og Caspar præst i Holstebro tog Juledag for mig. Det var meget pænt af ham. Nytårsaftensgudstjenesten blev udsat til den 3. januar.

Efter coronatiden byder på lidt nyt i 2022.

Fyraftensang - hvor det er så godt, at jeg kan få jer til at deltage med fortælling om de salmer og sange der betyder noget. Tak for at I vil være med.

Kyndelmisse for konfirmander med lys i kirken. Jeg har i år 7 konfirmander.

Litteratur og filmaftner

Derudover foredrag ved valgmenigheds præst Finn Tarpgård, Aulum.

Ellers er der jo alt det som bare hører til; gudstjenester, besøg, konfirmandundervisning, plejehjemsgudstjenester, litteraturkreds, alt muligt administrativt og arbejdet i det skjulte med relationer.

Samarbejde med skoler og børnehus, som desværre har været præget af afsked med Friskole leder Peder Rask.

Sorggruppe arbejdet fylder ligesom videreuddannelse indenfor det område en del.

Pt kører vi 2 grupper hver 14. dag og det tager tid at forberede, afvikle og det er naturligvis et arbejde, der også kræver bearbejdning og supervision. Men det er meget meningsfyldt og i det arbejde føler man at man er til nytte og gavn som præst.

Det foregår stadig sammen med næstformanden i sognemenigheden Lilan Hove og har kørt uafbrudt siden 2015 og vi fortsætter og videre udvikler os på det område.

Sidst deltog vi i en Sorg Konference i Herning og kom forhåbentlig klogere hjem. Og vi deltager i supervision i Skive sammen med andre sorggruppe ledere i Viborg Stift.

Som en af de ældre i gårde er jeg Mentor for den ny præst i Lemvig Marianne Christiansen og for ny præst i Berlin. Det sidste hænger sammen med det arbejde jeg ellers er involveret en del i.

DSUKs ansættelsesudvalg. Og formand for Stiftsudvalget for DSUK i Viborg Stift.

Og det er også i relation til oplysning om DSUK at vi jo i flere år har taget konfirmanderne med til Paris og Den danske Kirke i Frankrig.

Det er vigtigt at vi tænker os selv som én gruppe, der arbejder godt sammen. Og sådan oplever jeg det. Præsten er altid blot en iblandt. Nok betales jeg for særlige opgaver, men jeg kan kun fungerer som præst her, når I tænker med og vi er i levede engageret dialog om hvad vi gerne vil.

Så hold jer aldrig tilbage. Jeg vil virkelig gerne høre hvad I tænker og hvilken vej skal vi gå i de kommende år.

Jeg vil slutte med TAK til medarbejdere – både de lønnede og frivillige som gør et stort arbejde.

Bestyrelsen

Menigheden.

Fri og Efterskole og børnehave.

Alle vi arbejder sammen med

Tak for ordet.

Marianne Gyldenkærne

Årsberetning den 3. april 2022.